

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 2 grudnia 2008 r. — Friedrich Schulze, Jochen Kolenda, Helmar Rendenz przeciwko Deutsche Lufthansa AG

(Sprawa C-529/08)

(2009/C 44/52)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Friedrich Schulze, Jochen Kolenda, Helmar Rendenz

Strona pozwana: Deutsche Lufthansa AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy usterka techniczna, która spowodowała odwołanie, może stanowić nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽¹⁾?
- 2) Jeżeli tak, to czy pojęcie nadzwyczajnej okoliczności jako usterki technicznej obejmuje również takie usterki, które wpływają negatywnie na zdatność samolotu do lotu lub bezpieczne przeprowadzenie lotu?
- 3) Czy obsługujący przewoźnik podjął wszelkie racjonalne środki, jeżeli zachował odnoszące się do danego samolotu programy przeglądów i obsługi technicznej oraz normy i wymogi bezpieczeństwa właściwych organów lub producentów lub jeżeli usterki nie można było uniknąć, nawet gdyby postępował on zgodnie z tym programem lub zaleceniami?
- 4) Jeżeli odpowiedź na pytanie 3 jest twierdząca: Czy jest to wystarczające dla uwolnienia przewoźnika od obowiązku zapłaty odszkodowania, czy też należy ponadto żądać dowodu, że odwołania, tzn. unieruchomienia danego samolotu i anulowania lotu z powodu braku maszyny zastępczej przy podjęciu wszelkich racjonalnych środków, nie można było uniknąć również przy podjęciu wszelkich racjonalnych środków?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 3 grudnia 2008 r. — TNT Express Nederland BV przeciwko AXA Versicherung AG

(Sprawa C-533/08)

(2009/C 44/53)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: TNT Express Nederland BV.

Strona pozwana: AXA Versicherung AG.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 71 ust. 2 lit. b akapit drugi rozporządzenia nr 44/2001 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że (i) regulacja dotycząca uznawania i wykonywania orzeczeń na podstawie rozporządzenia nr 44/2001 jedynie wówczas ustępuje pierwszeństwa odpowiedniej regulacji na podstawie szczególnej konwencji, gdy regulacja na podstawie szczególnej konwencji ustanawia wymóg wyłącznego stosowania, czy też w ten sposób, że (ii) przy wystąpieniu równocześnie możliwości zastosowania warunków uznawania i wykonywania orzeczeń na podstawie szczególnej konwencji i na podstawie rozporządzenia nr 44/2001 zawsze należy stosować warunki szczególnej konwencji i warunki rozporządzenia nr 44/2001 nie mają wówczas zastosowania, również wówczas, gdy szczególna konwencja nie ustanawia wymogu wyłącznego stosowania względem innych regulacji międzynarodowych dotyczących uznawania i wykonywania orzeczeń?
- 2) Czy aby zapobiec wydawaniu odbiegających od siebie orzeczeń we wskazanym w pytaniu pierwszym przypadku zbiegu regulacji Trybunał jest właściwy do dokonywania wiążącej dla sądów państw członkowskich wykładni Konwencji o umowie międzynarodowego przewozu drogowego towarów podpisanej w Genewie w dniu 19 maja 1956 r. (CMR), w zakresie dotyczącym kwestii uregulowanej w art. 31 tej konwencji?
- 3) Czy w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzących na pytanie drugie i na pytanie pierwsze ppkt (i) regulację dotyczącą uznawania i wykonywania orzeczeń zawartą w art. 31 ust. 3 i ust. 4 CMR należy interpretować w ten sposób, że nie ustanawia ona wymogu wyłącznego stosowania i pozostawia możliwość stosowania innych międzynarodowych regulacji dotyczących wykonywania orzeczeń, które, tak jak rozporządzenie nr 44/2001, umożliwiają uznawanie lub wykonywanie orzeczeń?

W przypadku, gdyby Trybunał udzielił odpowiedzi twierdzących na pytanie 1 ppkt (ii) i na pytanie drugie, celem przeprowadzenia dalszej oceny skargi kasacyjnej Hoge Raad przedstawia następujące trzy pytania:

- 4) Czy art. 31 ust. 3 i ust. 4 CMR upoważnia sąd wezwanego państwa członkowskiego rozpatrującego wniosek o stwierdzenie wykonalności orzeczenia do zbadania, czy sąd państwa pochodzenia miał jurysdykcję w zakresie dotyczącym wydania orzeczenia w sprawie?
- 5) Czy art. 71 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku zbiegu regulacji dotyczących zawisłości sporu na podstawie konwencji CMR i na podstawie rozporządzenia nr 44/2001 pierwszeństwo ma regulacja dotycząca zawisłości sporu na podstawie konwencji CMR przed regulacją na podstawie rozporządzenia nr 44/2001?
- 6) Czy stwierdzenie będące w niniejszej sprawie przedmiotem żądania w Niderlandach i odszkodowanie będące przedmiotem żądania w Niemczech stanowią „tę samą przyczynę” w rozumieniu art. 31 ust. 2 CMR?
- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1).
- 2) W przypadku, gdy na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, wedle której pojęcie „tych samych stron” zmierza do sprecyzowania w sposób autonomiczny, właściwy dla rozporządzenia, subiektywnego zakresu skutków orzeczeń pozostających w zbiegu:
- (i) czy wskazane pojęcie, zawarte w art. 34 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001, należy interpretować w odniesieniu do dokonanej przez Trybunał w wyroku z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie C-351/96 Drouot, Rec. s. I-3075 wykładni pojęcia „między tymi samymi stronami” w rozumieniu art. 21 konwencji brukselskiej, obecnie art. 27 rozporządzenia nr 44/2001 oraz
- (ii) czy K-Line, będącą stroną w postępowaniu w Rotterdamie, lecz nie będącą stroną w postępowaniu w Düsseldorfie, należy uznać ze względu na cesję i zlecenie za „tę samą stronę” co Zeuner, będącą stroną w postępowaniu w Düsseldorfie, nie będącą jednak stroną w postępowaniu w Rotterdamie?
- 3) Czy dla zasadnego powołania się na przyczynę odmowy zawartą w art. 34 pkt 3 rozporządzenia nr 44/2001 jest wymagane, aby
- (i) orzeczenie wydane w wezwanym państwie członkowskim stało się prawomocne;
- (ii) orzeczenie wydane w wezwanym państwie członkowskim zapadło przed złożeniem wniosku o stwierdzenie wykonalności lub przed stwierdzeniem wykonalności?

(¹) Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 3 grudnia 2008 r. — KLG Europe Eersel BV przeciwko Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH

(Sprawa C-534/08)

(2009/C 44/54)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: KLG Europe Eersel BV.

Strona pozwana: Reedereikontor Adolf Zeuner GmbH.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „między tymi samymi stronami” zawarte w art. 34 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (¹) odnosi się do reguł dotyczących subiektywnego zakresu skutków orzeczeń sądowych danych państw członkowskich, czy też zmierza ono do sprecyzowania w sposób autonomiczny, właściwy dla rozporządzenia, subiektywnego zakresu skutków orzeczeń pozostających w zbiegu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 4 grudnia 2008 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko X

(Sprawa C-536/08)

(2009/C 44/55)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: X